

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

**Міжнародна науково-практична онлайн-конференція
«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВА, ПСИХОЛОГІЇ ТА
ПЕДАГОГІКИ В УМОВАХ ВІЙНИ»
13-14 квітня 2023 року**

Біла Церква
2023

УДК 340

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р екон. наук, ректор.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук.

Бровко Н.І., д-р. юрид. наук.

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук.

Відповідальна за випуск – Бровко Н.І., д-р. юрид. наук.

Актуальні проблеми права, психології та педагогіки в умовах війни: матеріали міжнародної науково-практичної онлайн-конференції. 13-14 квітня 2023 р. Білоцерківський НАУ. 207 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

©БНАУ

ЗМІСТ

Секція 1 Теоретичні, історичні, філософські, соціологічні аспекти права

Бровко Н.І. Проблемні питання становлення і розвитку громадянського суспільства в Україні під час збройної агресії РФ.....	6
Мельник Л.М., Грек І.М. Трансформація цінностей українців під час російсько-української війни	8
Росавіцький О.О. Злочин та злочинність як філософська категорія соціально-правового явища.....	10
Лісний І.А. Історико-правовий аспект становлення фондових ринків.....	12
Терещук М.М. Фінансова відповідальність в європейських країнах.....	15
Самойлович А.А. Окремі аспекти безпеки навчального процесу в умовах воєнного стану.....	17

Секція 2 Сучасні проблеми правового регулювання в галузі конституційного, адміністративного, інформаційного, фінансового, кримінального, кримінально-процесуального, кримінально-виконавчого та міжнародного права в умовах війни

Ковальчук І.В. Проблемні юрисдикційні аспекти в галузі кіберправа.....	19
Тимошук О.Г. Окремі аспекти державного регулювання організації нотаріальної діяльності в Україні в умовах воєнного стану.....	23
Сімакова С.І. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими жінками.....	26
Димитрієва Т.В. Особливості внесення змін до статті 69 Кримінального кодексу України під час воєнного стану.....	29
Ясінська М.Г., Кучак О.Є. Фіксування воєнних злочинів проти довкілля України.....	31
Отрадна М.О., Кучак О.Є. Презумпція невинуватості як головний принцип кримінального процесу.....	35
Богданович О.В., Кучак О.Є. Особливості кримінального процесу в умовах воєнного стану.....	37
Дуфенюк О.М. Баланс між юридичною освітою та вимогами практики кримінального провадження.....	40
Гутник А.В. Колабораційна діяльність у закладах освіти: спосіб вчинення злочину.....	43
Павленко Т.А. Обмеження права на свободу пересування в умовах правового режиму воєнного стану: деякі аспекти.....	46
Голіна В.В. Безпека дорожнього руху в Україні: залишається невирішеність проблеми запобігання їй.....	49
Поляруш-Сафроненко С.О. Принцип конституційності та законності добровільного об'єднання територіальних громад.....	52
Коршак В.С., Сушицька Ю.О. Доступ до публічної інформації в умовах війни	56
Ярошевська Т.В. Актуальні питання розвитку в умовах війни сфери трансферу інноваційних технологій.....	60
Макарчук В.В. Удосконалення адміністративно-правового регулювання діяльності правоохоронних органів як суб'єктів формування та реалізації державної політики у сфері національної безпеки і оборони.....	64
Нікітенко О.І. Деякі питання адміністративно-правової легітиматії поліцейської діяльності.....	66

ОСОБЛИВОСТІ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ЗАСУДЖЕНИМИ ЖІНКАМИ

Сімакова С.І.,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри публічно-правових дисциплін

Білоцерківський національний аграрний університет

м. Біла Церква, Україна

Показники вчинення злочинів жінками свідчать, що жінки у більшості випадків вчиняють різні категорії злочинів, зокрема: крадіжки, нанесення тілесних ушкоджень; шахрайства; злочини пов'язані з незаконним обігом наркотичних засобів [1].

Злочинна діяльність, багато в чому обумовлена психологічними особливостями самої людини [2, с. 197]. Під час відбування жінки у місцях позбавлення волі руйнуються сім'ї, втрачаються соціальні зв'язки з рідними, багато жінок взагалі не отримують побачень, посилок та передач від рідних.

В Україні протягом останніх років існує тенденція щодо збільшення кількості жінок, яких позбавлення волі, серед них збільшилася кількість жінок, які перебувають у стані вагітності або мають новонароджених чи малолітніх дітей. На жаль українським законодавство не передбачено комплексу заходів, який був би направлений на повне відновлення жінки, та сприяв би її ресоціалізації. Особливо значення набуває доля дитини, яка народилась у місцях позбавлення волі, її подальше майбутнє, та фізіологічне зростання у дитячому закладі колонії чи за його межами, але вже без матері [3].

Для того, щоб жінка пройшла шлях від виправлення до ресоціалізації психологи виправної колонії повинні провести глибокий аналіз особистості засудженої жінки, встановити її життєвий шлях, родинні зв'язки, мотив та мету вчинення злочину.

Програми щодо підготовки до виправлення засуджені повинні бути розроблені із застосуванням методів та форм, які будуть формувати у засудженої правосвідомість та бажання в подальшому будувати нове життя поза «ґратами», та із усвідомленням того, що місця жінки – це не злочинець, а берегиня роду, матір.

Жінки, яким відповідно до вироку суду призначено покарання у виді позбавлення волі, який може бути 1 до 25 років, довічне позбавлення волі відбувають у виправних колоніях для жінок. Якщо жінка, була у стані вагітності під час вчинення злочину або на момент винесення вироку, то довічне позбавлення волі до такої жінки не застосовується [4].

Порядок і умови призначення і виконання кримінального покарання здійснюється на підставі кримінально-виконавчого законодавства, відмінностей між призначенням і виконанням покарання жінок і чоловіків не має. Про те варто

зауважити, що основні відмінності між жіночими і чоловічими виправними колоніями полягають в умовах праці жінок і чоловік у народженні і вихованні дітей [5].

Для жінок, які перебувають у стані вагітності матерям-годувальницям відповідно до норм чинного кримінально-виконавчого законодавства повинні надаватись покращені житлово-побутові умови та покращене харчування, яке необхідне засудженій. Права та обов'язки у засудженої жінки щодо порядку і умов відбуття покарання, такі ж самі, що й у чоловіків.

Жінки з вагітністю понад чотири місяці, жінки, які не працюють, тому що приймають участь у вихованні дітей у будинках дитини при виправних колоніях, та, ті, які досягли 55 років, та з певних причин не отримують пенсію забезпечуються одягом по сезону, взуттям, та іншими необхідними речами на безоплатній основі.

Жінці набагато тяжче відновитись у суспільстві після звільнення, важче знайти роботу, це пов'язано із певним «тавруванням», яке присвоює суспільство.

Жінка, яка має дитину при виправній колонії може здійснювати за нею догляд, та випадки проживання разом з дитиною за межами колонії. Перебування дитини із матір'ю, яка відбуває покарання у місцях позбавлення волі, регульовано рядом міжнародних документів, зокрема це: Декларація прав дитини (1959) [6]. Правила ООН щодо поводження з жінками-в'язнями та щодо заходів для жінок-правопорушників, не пов'язаних із позбавленням волі. («Бангкокські правила») [7]. Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок. (1979) [8].

У Декларації прав дитини зазначено, що: «Дитина має користуватися благами соціального забезпечення, зокрема їй має належати право на здорове зростання і розвиток». А тому спеціальні догляд і охорона мають бути забезпечені дитині та її матері, це стосується належного до пологового і післяпологового догляду. Дитина повинна мати право на належні харчування, житло, відпочинок і медичне обслуговування» [6].

Будинки дитини при колоніях мають статус – дитячий заклад при виправній колонії. Жінка, яка народила дитину під час відбуття покарання у виправній колонії, та виявила бажання приймати участь у її вихованні передають у заклад по досягненні дитини 3 років. Якщо жінці строк виконання покарання буде довший, на розсуд адміністрації, та за умови не порушення вимог режиму, таку дитину може бути залишено у будинку дитини до звільнення матері.

Якщо у колонії не має дитячого будинку, то таку жінку переводять до іншої колонії. Жінка має право працювати за своїм бажанням, враховуючи стан здоров'я. У необхідних випадках жінці може бути дозволено короточасний виїзд за межі колонії на для влаштування своєї дитини у родичів строком на 3 дні. Під час спільного проживання із дитиною жінка зобов'язана не порушувати правила внутрішнього розпорядку будинку дитини та відповідно колонії; здійснювати належний догляд за

дитиною, за її здоров'ям; розвивати батьківські навички; готувати дитині відповідно до збалансованих норм харчування; здійснювати огляд дитини за участю лікаря-педіатра; дотримувати правила особистої гігієни, зокрема утримувати у чистоті спальне дитяче місце, прибирати постійно; виходити на погулянки з дитиною; займатися розвитком дитини; не вчиняти побиття; слідкувати за правилами техніки безпеки у будинку дитини.

Під час спільного проживання із дитиною жінці забороняється: самовільно полишати будинок дитини; палити; вчиняти сварки, бійки, конфлікти; самостійно готувати їжу та годувати нею дитину (їжа повинна бути тільки приготовлена у їдальні колонії).

Під час пологів, хвороби дітей чи самої засудженої, останні поміщаються до лікувальних закладів охорони здоров'я. мають відпустку післяпологову, так, як і жінки, які народжують без ізоляції від суспільства.

Відповідно до ст. 142 КВК засудженій жінці може бути дозволено проживати за межами колонії за постановою начальника колонії. Таке право може отримати жінка, яка зарекомендувала себе із позитивного боку, не допускала порушень режиму, ставала на шлях виправлення. Це право повинно стимулювати жінку виправлятися, допомагати їй відновитись у суспільстві.

Такі жінки проживають за спеціальним посвідченням, і них виникає ряд прав: мають право поселитись неподалік виправної колонії, про те перебувати під наглядом адміністрації; мають право носити цивільний одяг, зберігати при собі гроші, мобільні телефони, цінні речі; здійснювати листуватися; отримувати грошові перекази, посилки; мати при собі кошти; витратити гроші, здійснювати побачення [9].

Висновок. Провівши детальний аналіз умов відбуття покарання засудженої жінки, яка має дитину у дитячому виправному закладі, необхідно зауважити, що установам виконання покарань варто встановлювати можливість надання потреб матері та дитини, оцінювати ризики, які можуть існувати під час перебування дитини з матір'ю у колонії, покращувати соціально-виховну та психологічну роботу із засудженою жінкою, зокрема в контексті формування відповідального материнства, недопущення насильства відносно дитини.

Список використаних джерел:

1. Меркулова В.О. Жінка як суб'єкт кримінальної відповідальності – Монографія, Одеса, 2002.
2. Щериця С.І. Психологічна характеристика особистості правопорушника Юридична психологія в Україні: здобутки та перспективи: мат. наук.-прак. конф. (НАВС, 24 квітня 2015р.). Київ. 2015. С.197-199.
3. Кримінально-виконавче право – підручник В.В. Голіна, А.Х. Степанюк, О.В. Лисодєд та ін.; за ред. В.В. Голіни і А.Х. Степанюка. Х. Право. 2015. 392 с.

4. Кримінально-виконавче право України. Загальна та особлива частини. Підручник. О.М. Литвинов, А.Х. Степанюк, І.С. Яковець, К.А. Автухов, А.П. Гель, С.В. Лосич, Є.С. Назимко; за заг. ред. д.ю.н., проф. О.М. Литвинова та д.ю.н., проф. А.Х. Степанюка. К. ВД «Дакор». 2015. 632 с.

5. Кримінально-виконавче право України (схеми і таблиці): навч. посіб. Харків: ХНУВС. 2014.

6. Декларація прав дитини (1959). Прийнята резолюцією 1386 (XIV) Генеральної Асамблеї ООН.

7. Правила ООН щодо поводження з жінками-в'язнями та щодо заходів для жінок-правопорушників, не пов'язаних із позбавленням волі. («Бангкокські правила», 2010). Прийняті резолюцією 2010/16 Генеральної Асамблеї ООН // United Nations Rules for the Treatment of Women Prisoners and NonCustodial Measures for Women Offenders (the Bangkok Rules). Resolution 2010/16.

8. Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок. (1979). Прийнята резолюцією Генеральної Асамблеї ООН. Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women. (1979). UN General Assembly.

9. Кримінально-виконавчий кодекс України : станом на 16 січ. 2013 р. відповідає офіц. тексту. Х. Право. 2013. 88 с.

УДК. 343.2

ОСОБЛИВОСТІ ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО СТАТТІ 69 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Димитрієва Т.В.,

*аспірант кафедри державно – правових дисциплін,
кримінального права та процесу*

Харківський національний педагогічний

університет імені Г.С. Сковороди

м. Харків, Україна

Вже рік Україна перебуває у стані війни кожного дня виборюючи право на вільне, щасливе, перспективне та мирне майбутнє Українського Народу. Після повномасштабного вторгнення росії на територію нашої держави та вчинення низки правопорушень проти мирного населення зумовило законодавчу гілку влади прийняти ряд змін, а також доповнень до діючого Кримінального кодексу України.

Саме тому адаптоване до складних обставин сьогодення, кримінальне законодавство, яке регулює зокрема питання щодо притягнення особи до покарання за вчинене нею протиправне діяння, має сприяти налагодженню та стабілізації процесу що стосується законного та належного застосування норм кримінального права уповноваженими особами.

Метою даної роботи є розгляд правових основ щодо внесення змін до статті 69 Кримінального кодексу України під час воєнного стану, що регулюють особливості призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом за окремими